

BESTUURLIJKE INLICHTING

Griffiennr. : 2013/
Not.nr. : GE 55.LA.99279/12 SW4

HOOFDZAAK: -nr- 19 november 2013 door (2e bekl.) tegen alle beschikkingen (2e bekl.) door het ON tegen (2e bekl.) en -op 12 november 2013 door het ON tegen (2e bekl.) en (1e bekl.) en (1e bekl.)

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT VONNIS + OA OP TEGENSPRAAK

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 12 november 2013

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____, gepensioneerde, geboren te _____
op _____ wonende te _____

2. _____

 alias: _____, zonder beroep, geboren te _____
 op _____, ambtshalve afgevoerd sinds _____ doch
 verblijvende te _____

beklaagd van:

De eerste en de tweede:

A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijke of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 van het strafwetboek bedoelde ruimte, te hebben verkocht, te hebben verhuurd of ter beschikking gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen

andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,
*met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt
 gemaakt,*
 in casu op het adres te

1. een caravan in de tuin te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan _____ & I _____ (stuk 45)
 te _____, in de periode van 29.11.2012 tot en met 20.12.2012
2. een slaapkamer (de eerste) te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan _____ (stuk 49 ommezijde)
 te _____ in de periode van 20.09.2012 tot en met 20.12.2012
3. een slaapkamer (de eerste) te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan een zekere _____ (stuk 49 ommezijde)
 te _____, in de periode van 20.09.2012 tot en met 20.12.2012
4. een slaapkamer (de tweede) te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan _____ (stuk 59)
 te _____, in de periode van 20.08.2012 tot en met 20.12.2012
5. een slaapkamer (de tweede) te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan _____ (stuk 53)
 te _____, in de periode van 02.12.2012 tot en met 20.12.2012
6. een slaapkamer (de derde) te hebben verhuurd of minstens ter beschikking te hebben gesteld aan _____ en _____ (stuk 39)
 te _____, in de periode van 01.08.2012 tot en met 20.12.2012

De eerste en de tweede

B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

bij inbreuk op artikel 17 van het decreet d.d. 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, zoals gewijzigd,

als verhuurder, hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon,
 als persoon die het goed ter beschikking stelt met het oog op bewoning,
 hetzij rechtstreeks, hetzij via tussenpersoon
 een kamerwoning of een kamer die niet voldoet aan de vereisten van artikelen 4, 6 en 7 van hoger vernoemd decreet te hebben te huur gesteld of te hebben ter beschikking gesteld (stuk 151),

in casu:

1. een kamer aan _____ I en een zekere _____ (stuk 49 ommezijde)
 te _____, in de periode van 20.09.2012 tot en met 20.12.2012

2. een kamer aan _____ (stuk 59)
 te _____ in de periode van 20.08.2012 tot en met 20.12.2012

3. een kamer aan _____ (stuk 53)
 te _____, in de periode van 02.12.2012 tot en met 20.12.2012

4. een kamer aan _____ en _____ (stuk 39)
 te _____ in de periode van 01.08.2012 tot en met 20.12.2012
 in het pand te _____ kadastraal gekend als _____
 eigendom van _____
 geboren te _____ op _____ wonende te _____
 en _____ geboren te _____ op _____ en wonende te _____

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt;

Vermogensvoordeel : Art. 42 en 43bis Sw.

De eerste en de tweede tevens vervolgd teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 2.890 euro

zijnde

-hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,

-hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,

-hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de inverdeninggestelden, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

caravan
 1x 40 euro (stuk 46 ommezijde)
 = 40 euro
 kamer 1
 aan _____ 3 x 150
 aan _____ 3 x 150
 = 900 euro

kamer 2

aan

! 1 x 150 euro (stuk 54)

aan

! 4x 150 euro (stuk 59 ommezijde)

= 750 euro

kamer 3

aan

! augustus tot december (dec niet betaald) 4 x 300

(stuk 40)

= 1.200 euro

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging. De beklagden werden door de raadkamer naar deze rechtbank verwezen bij beschikking van 29 mei 2013.

De dagvaarding werd regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De dagvaarding werd overeenkomstig artikel 20ter Wooncode op 18 oktober 2013 overgeschreven op het hypotheekkantoor te Gent.

De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar, ervari zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk.

De beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 1 oktober 2013.

2. De rechtbank nam op de terechtzitting van 1 oktober 2013 kennis van:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door I. De Tandt, substituut-procureur des Konings;
- het verweer van de beklagden, vertegenwoordigd door meester Sofie Longerstay, advocaat te 9000 Gent, Groot-Brittaniëlaan 12, in de plaats van meester Axel Brugman, advocaat te 9000 Gent, Sint-Denijslaan 397.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

3. De eerste beklaagde heeft het vruchtgebruik van een woning aan de . Hij woont daar samen met de tweede beklaagde en haar vader.

Op 19 december 2012 belde hij de politie omdat er enkele Bulgaren in zijn woning ingetrokken zouden zijn tijdens zijn reis naar Albanië. Omdat zij elektriciteit gebruiken en hem daarvoor niet willen vergoeden vroeg hij de politie om ze uit de woning te zetten.

De politie stelde vast dat in de woning 3 kamers werden ingericht als aparte leefruimtes. In één van de kamers woonde het gezin van .

In een caravan in de tuin bleek ook een moeder met haar zoon te wonen. Zij verklaarden dat ze daarvoor 100 euro per maand plus de elektriciteit moesten betalen.

De bewoners woonden in zeer gevaarlijke leefomstandigheden.

Op de tellerkast in de inkom stonden verschillende stopcontacten die dienden als voeding voor de verschillende kamers en leefruimte die via verlengkabels werden voorzien van elektrische stroom. Deze kabels liepen onbeschermd over de vloer. Deze stroomvoorziening werd o.a. gebruikt voor de losse verwarmingselementen die in de onderscheiden kamers stonden opgesteld. In de garage bevond zich een gasboiler die via een gasfles werd voorzien van energie. Deze boiler was niet voorzien van een bescherming en beschikte ook niet over een rechtstreekse aansluiting naar buiten. In deze garage stond ook een brander voor centrale verwarming die werd gevoed door mazout. Er stak geen buitendeur naar de tuinzijde van de woning. Tussen de inkomhall en de garage was een gang waarvan het plafond volledig was weggebrand. De gesmolten elektriciteitsbedrading hing nog los in de draagstructuur van het verlaagd plafond. De caravan in de tuin werd door een losliggende kabel van elektriciteit voorzien. In de tuin lag allerlei afval. Onder het terras bevond zich de septische put waarvan het deksel volledig gebroken was.

Omwille van de onveilige situatie kwamen de brandweer en de stadsarchitect ter plaatse. De woning werd ontruimd en verzegeld.

Geconfronteerd met de verklaring van . bevestigde de eerste beklaagde dat . en zijn familie er al enkele maanden verbleven maar dat de andere bewoners er zijn ingetrokken sinds zijn laatste reis.

Na zijn terugkomst stelde hij vast dat zijn woning vol zat met Bulgaren terwijl daar voordien slechts 1 Bulgaarse man woonde die hij uit medelijden onderdak heeft gegeven. Hij stelde ook vast dat de vrouw en diens kinderen daar ook woonden.

De caravan stelde hij ter beschikking gesteld van een Bulgarse vrouw en haar zoon omdat zij anders op straat moesten slapen.

Hij hield voor dat hij nooit huurgelden ontving maar wel zorgde voor elektriciteit. Ook de tweede beklagde verklaarde dit.

Beoordeling

4. Door het Decreet van 29 maart 2013 houdende wijziging van diverse decreten wat de woonkwaliteitsbewaking betreft ("Integratiedecreet") (Belgisch Staatsblad 1 augustus 2013), in werking getreden op 11 augustus 2013, werd het Kamerdecreet geïntegreerd in de Vlaamse Wooncode. Het Kamerdecreet werd opgeheven (art. 34 Integratiedecreet).

De titel III "Kwaliteitsbewaking" van de Vlaamse Wooncode is sedert de inwerkingtreding van het Integratiedecreet van toepassing op kamers.

Artikel 2, §1, 10°bis van de Vlaamse Wooncode bepaalt:

"kamer: een woning waarin een toilet, een bad of douche of een kookgelegenheid ontbreken en waarvan de bewoners voor een of meer van die voorzieningen aangewezen zijn op de gemeenschappelijke ruimten in of aansluitend bij het gebouw waarvan de woning deel uitmaakt".

Een 'kamer' moet nu ook worden beschouwd als een woning.

Kamers moeten voldoen aan de kwaliteitsnormen voor woningen. Daarnaast kan de Vlaamse Regering aanvullende normen en vereisten vaststellen voor kamers (art. 5 § 2 Vlaamse Wooncode).

Zolang dit niet is gebeurd, blijven de kwaliteitsnormen vermeld in artikel 4 en 6 tot en met 8 van het Kamerdecreet van toepassing.

Het misdrijf zoals omschreven in het opgeheven artikel 17 van het Kamerdecreet, werd overgeheveld naar artikel 20 van de Vlaamse Wooncode.

De feiten zijn dus strafbaar gebleven.

De herstellvordering met betrekking tot kamers vindt nu haar grondslag in het artikel 20bis van de Vlaamse Wooncode, dat overigens identiek is aan het opgeheven artikel 17bis van het Kamerdecreet.

5. De beklagden ontkenden alles. Volgens hen zijn 'alle Bulgaren leugenaars en spannen samen tegen hen'.

Uit de verklaringen van de verschillende bewoners blijkt echter dat zij wel degelijk huurgelden betaalden aan de beklaagden en dit voor onbehoorlijk en zelfs gevaarlijk logies.

De beklaagden hebben daarbij misbruik gemaakt van de kwetsbare toestand van de huurders. Het staat ook vast dat dit niet occasioneel gebeurde maar dat er een gewoonte van gemaakt werd.

De tenlasteleggingen zijn bewezen.

Straf

6. Alle feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd, de zwaarste.

7. De feiten onder A zijn, gelet op de verzwarende omstandigheid, op grond van artikel 433undecies Strafwetboek (Sw) strafbaar met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.

Bovendien moeten de schuldigen worden ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid Sw (art. 433terdecies Sw)

De feiten onder B zijn, gelet op de verzwarende omstandigheid, op grond van artikel 20 Vlaamse Wooncode strafbaar met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en/of een geldboete van 1.000 tot 100.000 euro.

De zwaarste straf is deze bepaald door artikel 433undecies Sw.

8. De beklaagden hebben misbruik gemaakt van de preciaire situatie waarin de huurders zich bevonden. Zij moesten een groot deel van hun schamel inkomen gebruiken om de beklaagden te betalen voor een onwaardige en onveilige huisvesting.

De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (art. 4 Wooncode).

Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten o.m. het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen

gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van diegene die met winstooiwerk huizen verhuurt, mag verwacht worden dat ook hij inspanningen levert en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houdt. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar (CO-intoxicatie, elektrocutie) en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

De eerste beklagde heeft een ongunstig strafverleden en kan geen uitstel van strafuitvoering meer krijgen.

De tweede beklagde voldoet wel nog aan de voorwaarden om uitstel van strafuitvoering te krijgen. Wat haar betreft kan een deel van de gevangenisstraf met uitstel worden verleend. Dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

Bij het bepalen van de geldboeten houdt de rechtbank rekening met het financiële motief dat aan de misdrijven ten grondslag ligt.

De op te leggen geldboeten moet ook duidelijk maken dat de naleving van de Wooncode ernstig genomen moet worden; dat de beklagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen en niet enkel de baten maar ook de lasten van zijn verhuuractiviteiten moet dragen.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

Bovendien moet rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

De hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboeten komen aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet.

Er zijn 8 slachtoffers zodat de geldboeten ook achtmaal moeten worden opgelegd.

9. Het openbaar ministerie vorderde de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel ten bedrage van 2.890 euro, zijnde de huuropbrengsten.

Overeenkomstig art. 42, 3° Sw kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

Het vermogensvoordeel werd correct berekend en dient te worden verbeurd verklaard.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklagden het voordeel zouden behouden van de misdrijven die zij pleegden. De

verbeurdverklaring draagt ertoe bij de verstoorde maatschappelijke orde te herstellen door dit voordeel ongedaan te maken. De verbeurdverklaring brengt op tastbare wijze tot uiting dat men geen voordeel kan halen uit misdrijven. Misdaad mag niet lonen.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven werden verkregen; werden niet gevonden in het vermogen van de beklaagde zódat de verbeurdverklaring betrekking heeft op een bedrag dat overeenstemt met de geraamde geldwaarde van de verkregen voordelen.

De verbeurdverklaring moet lastens elk van de beklaagden voor de helft gebeuren.

Woonherstel

10. Zowel het opgeheven artikel 17bis Kamerdecreet als art. 20bis Vlaamse Wooncode bepalen dat de rechter, naast de straf, de overtreder kan bevelen om werken uit te voeren om de woning te laten voldoen aan de vereisten.

Als de rechtbank vaststelt dat de woning niet in aanmerking komt voor werkzaamheden, of dat het gaat om een goed als vermeld in artikel 20, § 1, tweede lid, beveelt ze de overtreder om er een andere bestemming aan te geven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen. Dat gebeurt ambtshalve of op vordering van de wooninspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente waar de woning, het pand of het goed ligt.

De rechter bepaalt daarvoor een termijn die maximaal 2 jaar bedraagt en kan eveneens een dwangsom opleggen.

11. Er ligt geen herstellenvordering voor. De principiële herstelmaatregel is het uitvoeren van renovatie-, verbeterings- of aanpassingswerken waardoor het pand voldoet aan de minimale kwaliteitsvereisten.

Vermits er geen stedenbouwkundige vergunning voorhanden is om de woning op te splitsen of in het gebouw het aantal woongelegenheden te wijzigen moet het pand terug een andere bestemming krijgen.

BURGERRECHTELIJK

12. Ingevolge art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering dient de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 203 §3 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 42 en 43bis, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;
art. 1 (§1, 1^e en §2), 3, 5, 6 en 13 van de Wet van 29 juni 1964;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt hem voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1 t/m 6 en B.1 t/m 4 samen tot een gevangenisstraf van 1 jaar en tot een geldboete van 8 maal 1.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 48.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Verklaart verbeurd de som van 1.445 euro;

Ontzet hem uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid Sw. voor een termijn van 5 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt hem tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.

Veroordeelt haar voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A.1 t/m 6 en B.1 t/m 4 samen tot een gevangenisstraf van 1 jaar en tot een geldboete van 8 maal 1.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 48.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor de duur van 3 jaar voor wat betreft de gevangenisstraf;

Verklaart verbeurd de som van 1.445 euro;

Ontzet haar uit de rechten bedoeld in artikel 31, eerste lid Sw. voor een termijn van 5 jaar.

Veroordeelt haar tot betaling van een bijdrage aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro;

Veroordeelt haar tot betaling van een vaste vergoeding voor beheerskosten van 51,20 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot op 83,86 euro.

WOONHERSTEL

Beveelt dat aan het pand gelegen te _____ t kadastraal gekend als _____, een andere bestemming zal worden gegeven overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en beveelt de uitvoering van alle werken aan dit pand die nodig zijn om er die rechtmatige bestemming aan te geven, dan wel dat het pand wordt gestript, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 6 maanden nadat de uitspraak van dit vonnis op verzoek van de wooninspecteur aan de veroordeelden zal zijn betekend.

Zegt voor recht dat de veroordeelden overeenkomstig art. 20bis, §6, Vlaamse Wooncode de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ onmiddellijk bij aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs op de hoogte brengen wanneer de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig werd uitgevoerd.

Machtigt de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ om zelf het herstel uit te voeren indien de veroordeelden in gebreke blijven om dat te doen.

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot vergoeding van alle uitvoeringskosten in geval van ambtshalve uitvoering overeenkomstig art. 20bis, §7 Vlaamse Wooncode.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Dit vonnis werd uitgesproken in openbare terechtzitting van de éérentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 12 november 2013, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Muriel D'Asseler, griffier, in aanwezigheid van Isabelle De Tandt, substituut-procureur des Konings.

Muriel D'Asseler

Jan Van den Berghe

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éérentwintigste kamer, één rechter, recht sprekende in correctionele zaken:

Gezien het vorenstaande vonnis, heden uitgesproken.

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van Isabelle De Tandt, in haar vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde:

op _____, geboren te _____,
_____ , wonende _____

Er is te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van EEN JAAR, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

33 §2 van de Wet van 20 juli 1990;
24 van de Wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK

Beveelt de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van de veroordeelde.

Dit vonnis werd uitsproken in openbare terechtzitting van de éérentwintigste kamer van de correctionele rechtbank te Gent op 12 november 2013, bestaande uit Jan Van den Berghe, rechter en Muriel D'Asseler, griffier, in aanwezigheid van Isabelle De Tandt, substituut-procureur des Konings.

Muriel D'Asseler

Jan Van den Berghe

Voor gelijkvormige uitgifte afgeleverd aan de procureur des Konings,
dienstig voor INSPECTIE RWO (afdeling inspectie), ten titel van
bestuurlijke inlichting.

Gent, 19. 11. 2013

~~_____~~
Kardien Stevens
afgev. griffier

EXPEDITIERECHT: BI